

befale ærede Medlemmer at læse de to Erklæringer igennem, og det vil forbavse de Herrer at se, hvilken himmelvid Forskel der er paa disse to Erklæringer. Naar man læser Organisationernes Erklæring, vil man se, at den er skrevet paa en høflig og dannet Maade; den vidner om stor Intelligens og Dannelse hos de Mænd, der har haft Sæde i dette Udvalg, som bestod af Portører, Maskinarbejdere, Lokomotivførere og andre af de saakaldte Underklassemand, som man til daglig kalder dem, medens det Aktstykke, som hedder „Erklæring fra Generaldirektionen“, vidner om det stik modsatte, idet denne Erklæring paa mange Punkter er rene Insinuationer ikke alene mod Bestillingsmænd og Tjenestemænd; men ogsaa mod Arbejderne. Jeg vil udbede mig Formandens Tilladelse til at oplæse et lille Stykke. Paa Foranledning af, at det i § 5 i Lovforslaget foreslaas, at der skal ansættes en Overværkmester i hvert af Værkstederne i København og Aarhus, udtaler Generaldirektionen, at man ikke paa Foranledning deraf kan indskrænke Værkmestrenes Antal, thi de maa nødvendigvis vedblive at føre den Kontrol, der for Værkstederne er paatrængende nødvendig; og den skriver: „Og derfor vil man aldrig, saa længe Akkordsystemet bevares i Statsbanernes Værksteder, kunne fritage Værkmestrene for en omhyggelig kritisk Gennemgang af Arbejdernes Akkordbøger til Sikring imod de desværre ikke ukendte Uregelmæssigheder i Arbejdernes Førelse af disse. En væsentlig Indskrænkning af Værkmestrenes Antal vil utvivlsomt svække den håardt tiltrængte Kontrol og er derfor forkastelig, men den er ogsaa urimelig af den Grund, at en Værkmester har tjent til sin Løn og mere til, hvis han blot ved omhyggelig Varetagelse af sin Gerning sparer Statsbanerne for to middelmaadige Arbejdere“. Generaldirektionen føjer til, at man ikke kan vente noget Initiativ fra Arbejdernes Side til Nyordning og nye Arbejdsmetoder. I dette Aktstykke vil man se, at der er en Insinuation fra Generaldirektionens Side mod Arbejderne, som jeg vil protestere imod. Jeg vil indrømme, at der kan ske en eller anden Uregelmæssighed, som kan bestaa i en Fejlregning, men det kan lige saavel ske i Disfavør som i Favør af Arbejderne. Man maa jo huske paa, at alle Arbejderne ikke er lige gode til Regning og Skrivning, og naar Akkordbogen skal gøres op, og der i en Uge har været maaske en Snes Akkorder, kan det let ske, at en Mand en enkelt Gang kan

regne fejl. Hvis Generaldirektionens Bemærkninger kunde forstaaes saaledes, skulde jeg ikke protestere, men saaledes kan hverken jeg eller ærede Medlemmer forstaa dem; selv om vi gerne vil mildne lidt paa Generaldirektionens grove Beskyldninger mod Arbejderne paa Centralværkstederne. Thi naar Generaldirektionen skriver, at man ikke kan fritage Værkmestrene for en kritisk Gennemgang af Akkordbøgerne til Sikring imod de desværre ikke ukendte Uregelmæssigheder i Arbejdernes Førelse af disse, saa er det en grov Beskyldning mod disse 1,800—1,900 Arbejdere, da dette er hverken mere eller mindre end at stemple dem som en Bande Kæltringer og Bedragere, og dette vil jeg tilbagevise med den Foragt, det fortjener.

Formanden: Det ærede Medlem bruger alt for stærke Udtryk om Generaldirektionens Udtalelser.

F. F. Samuelson: Det sker ikke saa sjældent, at de Herrer Værkmestre regner fejl, og det er ej heller saa underligt, da flere af dem har faaet en meget middelmaadig Skoleundervisning. Men naar Forholdene er saadanne, hvilket jeg kan bevise, er der ingen Grund til at stemple Arbejderne og ikke tage Værkmestrene med. Men jeg vil dog tage bestemt Afstand fra, at Værkmestrene skulde ville benytte den Slags Fejlregning til Fordel enten for sig selv eller for Arbejderne.

Det fremgaar af samme Erklæring, at man er imod Systemet Akkordarbejde. Dette System er det, som bruges mest indenfor Jernindustrien, og jeg tror, det er det bedste for Statsbanerne. Jeg ved vel, at der i dette System er Skavanker og uheldige Sider, men det uheldige ligger nærmest i Disfavør af Arbejderne, idet dette System medfører, at man maaske til Tider arbejder over Evne for at skaffe sig det bedst mulige økonomiske Resultat, og dette enerverende Arbejde, som Akkordarbejde, Specialistarbejde, er, fører naturligvis med sig en Forkortelse af Arbejdernes Levealder. Jeg tror, at den Omstændighed, at Arbejdet udføres paa Akkord, er en betydelig Fordel for Statsbanerne, idet Arbejdet derved forceres en Del og simplificeres til at blive et rent Specialistarbejde. Naar over 90 pCt. af Arbejderne arbejder paa Akkord, er det formentlig det bedste Bevis for, at Statsbanerne selv mener, at dette System er det bedste. Jeg er grunduenig med Udvalget i dets Betragtninger, naar det i Betænkningen, Side 109, skri-